

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/47/2023
Identifikačné číslo spisu:	1207215280
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1207215280.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Gabriely Mederovej v spore žalobcu MERUS, spol. s r.o., so sídlom P. Pázmáňa 3, Šaľa, IČO: 36 548 464, zastúpený LÖWY & LÖWY s. r. o., so sídlom Slowackého 56, Bratislava, IČO: 47 236 230, proti žalovanému Slovenská republika, v mene ktorej koná Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, Bratislava, IČO: 00 166 260, o zaplatenie 1 168 990,16 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B2-25Cb/102/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2023 č. k. 3Cob/190/2020-904, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí tretím rozsudkom z 20. februára 2018 č. k. 25Cb/102/2007-575, vo výroku I. rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 167 990,16 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19. mája 2009 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol. Vo výroku III. súd prvej inštancie priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %.

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou z 2. apríla 2007 domáhal zaplatenia sumy 1 225 619,38 eura s príslušenstvom titulom náhrady škody v dôsledku nezákonného postupu Katastrálneho úradu v Nitre. Žalobu odôvodnil tým, že 22. júla 2022 sa v rámci exekučného konania Ex/246/2002 voči povinnému Hydrostav, a. s. Bratislava OZ Šaľa, uskutočnila na exekútorskom úrade Dr. T. N. dražba nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného. Súdny exekútor udelil príklep na dražbe žalobcovi a podal návrh na schválenie príklepu na príslušný súd. Okresný súd Šaľa uznesením z 29. júla 2002 č. k. 2Er/305/02-47 príklep udelený súdnym exekútorom na dražbe schválil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. júla 2002 a na jeho základe Správa katastra v C. z 5. augusta 2002 zapísala záznamom Z1087/2002 vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalobcu. Žalobca nadobudol nehnuteľnosti za cenu stanovenú v dražobnej vyhláske vo výške 4 414

200,- Sk. Žalobca následne dňa 27. marca 2003 uzatvoril ako budúci predávajúci so spoločnosťou M.I.R., spol. s r.o. ako budúcim kupujúcim Zmluvu o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy (ďalej len „Zmluva o budúcej zmluve“), podľa ktorej čl. II. bod 1 bol predmetom zmluvy záväzok žalobcu a spoločnosti M.I.R., spol. s r.o. uzatvoriť kúpnu zmluvu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, a to v priebehu mesiaca február 2004. Podľa čl. II. bod 2. Zmluvy o budúcej zmluve bola spoločnosť M.I.R., spol. s r.o. oprávnená doručiť žalobcovi výzvu na uzatvorenie kúpnej zmluvy aj pred dohodnutou lehotou, súčasne mala preukázať finančnú hotovosť vo výške 10 mil. Sk a žalobca sa zaviazal v takom prípade uzatvoriť so spoločnosťou M.I.R., spol. s r.o. kúpnu zmluvu do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Podľa čl. III. Zmluvy o budúcej zmluve bola kúpna cena dohodnutá vo výške 20 mil. Sk. Podľa čl. IV. bod 2 Zmluvy o budúcej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že v prípade porušenia ktorejkoľvek zo zmluvne dohodnutých podmienok sa strana, ktorá podmienku porušila, zaväzuje druhej zmluvnej strane zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 20 mil. Sk, a to bezodkladne po doručení výzvy. Dňa 4. apríla 2003 podal generálny prokurátor mimoriadne dovolanie voči uzneseniu Okresného súdu Šaľa č. k. 2Er/305/02-47. Dodatkom č. 1 z 12. mája 2003 bol doplnený článok IV. o bod 7 Zmluvy o budúcej zmluve, podľa ktorého sú si účastníci zmluvy povinní vydať všetko, čo si vzájomne plnili v prípade, ak bude mimoriadnemu dovolaniu vyhovie. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom z 24. júna 2003 sp. zn. MCdo/10/03 mimoriadne dovolanie zamietol. Dňa 8. augusta 2003 podala voči záznamu Z 1087/2002 okresná prokurátorka v Šali protest z dôvodu porušenia zákona o konkurze a vyrovnaní s tým, že zápis vlastníckeho práva nemal byť vykonaný. Správa katastra v C. protestu prokurátorky nevyhovela a z toho dôvodu ho postúpila Katastrálnemu úradu v R.. Katastrálny úrad v R. rozhodnutím zo 16. októbra 2003 č. 2003/00095-9/Br protestu prokurátorky vyhovel a zrušil záznam Z 1087/2002 zapísaný pod položkou výkazu zmien 1162/02 dňa 5. augusta 2002, v dôsledku čoho sa opätovne stal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti pôvodný vlastník Hydrostav a.s. Žalobca následne podal 13. novembra 2003 na Krajský súd v Nitre žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v R.. Krajský súd v Nitre rozhodnutím z 15. decembra 2004 č. k. 11S/74/03-53 zrušil rozhodnutie Katastrálneho úradu v R. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. marca 2005 a vykonateľnosť 21. marca 2005. Katastrálny úrad v R. následne 6. mája 2005 vydal rozhodnutie č. 2005/00005-13/Br, ktorým protestu okresnej prokurátorky v Šali proti podanému záznamu nevyhovela. Dňa 9. decembra 2003 spoločnosť M.I.R., spol. s r.o. v súlade s čl. II. bod 2 Zmluvy o budúcej zmluve doručila žalobcovi výzvu na uzavretie kúpnej zmluvy k predmetným nehnuteľnostiam. Žalobca listom z 23. decembra 2003 požiadal spoločnosť M.I.R., spol. s r.o. o predĺženie lehoty na uzavretie kúpnej zmluvy, pričom spoločnosť mu listom z 31. decembra 2003 oznámila, že trvá na dodržaní zmluvne dohodnutých podmienok. Listom z 26. januára 2004 spoločnosť M.I.R., spol. s r.o. vyzvala žalobcu na zaplatenie zmluvne dohodnutej pokuty. V dôsledku postupu Katastrálneho úradu v R., kedy sa žalobca musel domáhať svojho nároku súdnou cestou, bol v katastri nehnuteľností zapísaný ako výlučný vlastník Hydrostav a. s. celkovo po dobu 19 mesiacov. Žalobca po túto dobu nemohol vykonávať svoje absolútne vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam a keďže nebol vlastníkom, nemohol nehnuteľnosti ani scudziť tak, ako bolo dohodnuté v Zmluve o budúcej zmluve. Žalobca z tohto dôvodu nemohol splniť svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o budúcej zmluve, v dôsledku čoho mu vznikla škoda spočívajúca v rozdiel nadobúdacej ceny a zmluvne dohodnutej podľa Zmluvy o budúcej zmluve v podobe ušlého zisku vo výške 15 582 000,- Sk. Žalobcovi ďalej vznikla škoda vo výške 20 mil. Sk titulom zaplatenia zmluvnej pokuty, vo výške 1 323 209,40 Sk na nákladoch na rekonštrukciu kotolne, vo výške 4 000 Sk na trovách súdneho konania, 10 000,- Sk na trovách právneho zastúpenia. Žalobca celkovo vyčíslil škodu na 36 923 009,40 Sk. Žalobca žiadosťou z 22. septembra 2005 opravenou 24. októbra 2005 požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaný vyjadrením z 24. novembra 2005 žalobcovej žiadosti nevyhovela.

1.2. Súd prvej inštancie uznesením zo 7. mája 2013 č. k. 25Cb/102/2007-334 zastavil konanie v časti o zaplatenie 13 242,- eur a pripustil zmenu žalobného návrhu tak, že žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 1 212 377,38 eura s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 1 225 619,38 eura od 22. septembra 2005 do 16. mája 2012 a vo výške 9 % ročne zo sumy 1 212 377,38 eura od 17. mája 2012 do zaplatenia.

1.3. Súd prvej inštancie poukázal na vyjadrenie žalobcu z 9. júla 2013, v ktorom žalobca uviedol, že spolu s Kúpnu zmluvou č. 4201 z 28. februára 2007, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako

predávajúcom a spoločnosťou HVB Leasing Real Estate Bratislava s.r.o., a ktorej predmetom bol predaj nehnuteľností (pozemky parc. č. 2293/2, 2293/3, 2293/11, 2293/16, 2293/17, 2293/18, stavba so súp. č. 49) za sumu 25 100 000,- Sk, žalobca uzatvoril so spoločnosťou HVB Leasing Real Estate Bratislava s.r.o. Zmluvu o leasingu nehnuteľnosti z 28. februára 2007, kde žalobca vystupoval v pozícii leasingového nájomcu. Nový vlastník dal žalobcovi nehnuteľnosti do nájmu za nájomné vo výške 243 130,- Sk mesačne a uhradené splátky za 12 rokov predstavujú celkovo 35 010 720,- Sk s príslušenstvom. Peňažné prostriedky, ktoré získal predajom nehnuteľnosti tak podľa žalobcu nepredstavovali žiaden majetkový prospech na strane žalobcu. Po uplynutí doby nájmu a stanovených podmienok môže žalobca nadobudnúť nehnuteľnosti späť za zostatkovú cenu 1 000,- Sk. Žalobca tak tvrdil, že nezískal žiadne peňažné prostriedky, ale naopak mu vznikla škoda v podobe ušlého zisku a v podobe nákladov na rekonštrukciu kotolne.

1.4. Súd prvej inštancie predchádzajúcim rozsudkom z 24. septembra 2013 č. k. 25Cb/102/2007-463, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 663 878,38 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19. mája 2009 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) následne rozsudkom z 18. mája 2016 č. k. 1Cob/61/2014-516 rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti, a to v časti zaplatenia sumy 44 387,23 eura s príslušenstvom potvrdil a vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Predmetom konania tak po tomto rozhodnutí odvolacieho súdu zostal nárok žalobcu na náhradu škody v časti zaplatenej zmluvnej pokuty vo výške 663 878,38 eura a v časti ušlého zisku vo výške 504 111,78 eura. Škoda mala žalobcovi vzniknúť tým, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v R. mu bolo znemožnené po dobu 19 mesiacov (od 16. októbra 2003 do 6. mája 2005) vykonávať absolútne vlastnícke práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX ako parc. č. XXXX/X zastavané plochy o výmere 5557 m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha o výmere 59 m² a budova na tejto parcele súp. č. XX, X garáže a umývarka so súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X, katastrálne územie C., a to z dôvodu, že nebol ich vlastníkom a nemohol ich scudziť tak, ako bolo dohodnuté v Zmluve o budúcej zmluve z 27. marca 2003 so spoločnosťou M.I.R., spol. s r.o.

1.5. Súd prvej inštancie konštatoval, že zodpovednostným titulom v prejednávanej veci je škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, v danom prípade rozhodnutím Katastrálneho úradu v R. k. 2003/00095-9/Br zo 16. októbra 2003, ktoré bolo následne zrušené pre nezákonnosť rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 15. decembra 2004 č. k. 11S/74/03-53 právoplatným 17. marca 2005. Súd prvej inštancie považoval za splnené podmienky podľa § 1 v spojení s § 3 a § 4 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“). Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluvná pokuta zo strany žalobcu nebola uhradená dobrovoľne, ale až po opakovaných výzvach, urgenciách a pod hrozbou uplatňovania nároku na zmluvnú pokutu súdnou cestou. V konaní boli predložené jednotlivé prevodné príkazy, ktoré preukazujú úhradu zmluvnej pokuty zo strany žalobcu. Tento nárok podľa súdu prvej inštancie predstavoval skutočnú škodu. Z vykonaného dokazovania bola pre súd prvej inštancie zrejmá aj kúpna cena, na základe ktorej mali byť nehnuteľnosti v rozhodnom čase predané. Rozdiel predstavoval sumu 15 585 000,- Sk (517 353,78 eura), čo predstavovalo ušlý zisk žalobcu.

1.6. Zo strany príslušného katastra došlo k spochybneniu otázky vlastníckeho práva, a to vydaním rozhodnutia zo 16. októbra 2003 č. k. 2003/00095-9/Br. Na podklade tohto rozhodnutia nebol žalobca evidovaný na príslušnom liste vlastníctva ako vlastník. Týmto rozhodnutím prišlo aj k spochybneniu verejnej listiny, t. j. nadobúdacieho titulu žalobcu, ktorý by mohol použiť ako podklad pre prevod vlastníckeho práva. Uvedené rozhodnutie bolo zrušené ako nezákonné rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 15. decembra 2004 č. k. 11S/74/2003-53. V čase uzatvorenia Zmluvy o budúcej zmluve dňa 27. marca 2003 bol žalobca riadne evidovaný ako vlastník na liste vlastníctva a bol preto oprávnený uzatvoriť Zmluvu o budúcej zmluve. V období, kedy bol žalobca vyzvaný budúcim predávajúcim na uzavretie kúpnej zmluvy, nebol žalobca evidovaný na liste vlastníctva. Verejná listina (uznesenie), na základe ktorého bolo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísané v prospech žalobcu záznamom, bola spochybnená samotným katastrom. Žalobca preto podľa súdu prvej inštancie nebol schopný naplniť § 30 ods. 5 písm. a) zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych práv a

iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) (ďalej len „KZ“). V čase uzavretia kúpnej zmluvy nebola splnená podmienka vyhlásenia, že vlastníkom nehnuteľností je žalobca, keďže na príslušnom liste vlastníctva bola zapísaná spoločnosť HYDROSTAV a.s. Nebolo vylúčené uzatvorenie zmluvy o prevode veci s aktuálnym nevlastníkom, čo ale podľa súdu prvej inštancie nebol tento prípad, keďže žalobca vlastníkom reálne bol (čo sa ale ukázalo až v roku 2005). S nevlastníkom je možné uzatvoriť prevodnú zmluvu v prípade, ak existuje právna skutočnosť, ktorá odôvodňuje opodstatnený záver o tom, že prevodca majetok niekedy v budúcnosti nadobudne do svojho vlastníctva. Medzi žalobcom a kupujúcim ale takáto skutočnosť nenastala, keďže žalobca bol vlastníkom v čase uzatvorenia Zmluvy o budúcej zmluve, avšak so svojím vlastníctvom nemohol nakladať práve a len v dôsledku existencie nezákonného rozhodnutia príslušnej správy katastra, ktoré spochybňovalo jeho nadobúdací titul (príklep na dražbe). Medzi žalobcom a kupujúcim nebola žiadna do úvahy prichádzajúca nová právna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala záver o tom, že žalobca vec niekedy nadobudne do svojho vlastníctva a tým konvaliduje prípadne uzavretú zmluvu. Žalobcova neistota spočívala jedine a výlučne v stave, ktorý vytvorili a navodili štátne orgány nezákonným rozhodnutím. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že je daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, ktorá vznikla žalobcovi. Aj keď má záznam o nadobudnutí vlastníckeho práva do katastra v danom prípade len deklaratórny charakter, protest prokurátora v spojení s odôvodnením nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v R., vzniesli závažné pochybnosti do samotného nadobúdacieho titulu. Z uvedených dôvodov vyhodnotil súd prvej inštancie nárok žalobcu ako dôvodný a žalobe vyhovel. Úrok z omeškania súd prvej inštancie priznal žalobcovi od dňa nasledujúceho po 18. mája 2009, kedy súd prvej inštancie predpokladá, že bola žalovanému doručená žaloba.

2. Na základe odvolania žalovaného odvolací súd rozsudkom z 25. januára 2023 č. k. 3Cob/190/2020-904 vo výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie 663 878,37 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 19. mája 2009 do zaplatenia zmenil tak, že žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Uvedený rozsudok odvolacieho súdu bol vydaný po predchádzajúcom rozsudku odvolacieho súdu z 3. júla 2019 č. k. 1Cob/53/2019-671, ktorým odvolací súd vo výroku I. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v časti o zaplatenie 504 111,97 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19. mája 2009 do zaplatenia zamietol a vo zvyšnej časti o zaplatenie 663 878,37 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 19. mája 2009 do zaplatenia rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Predchádzajúcim rozsudkom odvolací súd zmenil aj výrok súdu prvej inštancie v časti nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozsudku konštatoval opodstatnenosť nároku žalobcu v časti náhrady škody titulom zaplatenej zmluvnej pokuty. Vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu ušlého zisku vo výške 504 111,97 eura, ako rozdielu kúpnej ceny, odvolací súd v predchádzajúcom rozhodnutí dospel k záveru, že k jej vzniku neprišlo, keď v majetku žalobcu zostala nehnuteľnosť.

2.2. Na základe dovolania žalobcu a žalovaného najvyšší súd uznesením z 29. septembra 2020 sp. zn. 3Obdo/4/2020 dovolanie žalobcu odmietol (rozsudok odvolacieho súdu tak v zamietajúcej časti o zaplatenie 504 111,97 eura s príslušenstvom zostal nedotknutý) a zrušil predchádzajúci rozsudok odvolacieho súdu v časti potvrdzujúcej povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 663 878,37 eura s príslušenstvom a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd v predmetnom rozhodnutí poukázal na rozsudok z 30. júla 2009 sp. zn. 1Cdo/129/2008 a konštatoval, že z predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo zrejmé, či práve v dôsledku nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v R. vznikla žalobcovi škoda vo výške 663 878,37 eura. Dovolací súd zdôraznil, že zmenu právneho stavu pri nadobudnutí vlastníckeho práva na exekučnej dražbe je možné dosiahnuť nanajvýš zrušením rozhodnutia exekučného súdu o schválení príklepu udeleného súdnym exekútorom (nie rozhodnutím správy katastra). Najvyšší súd rozsudkom z 24. júna 2003 sp. zn. MCdo/10/03 zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Šaľa z 29. júla 2002 č. k. 2Er/305/02-47 o schválení príklepu udeleného žalobcovi súdnym exekútorom.

2.3. Odvolací súd v novom rozsudku z 25. januára 2023 č. k. 3Cob/190/2020-904 uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom najvyššieho súdu uvedeným v uznesení z 25. februára 2010 sp. zn. 2Cdo/210/2008, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že absencia zápisu vlastníctva v prospech

navrhovateľa nemohla byť prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo predávajúceho deklaruje. Preto žalobcoví, hoci nebol v katastri zapísaný ako vlastní sporných nehnuteľností v dôsledku nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v R., nebránila žiadna právna skutočnosť, aby uzatvoril kúpnu zmluvu so spoločnosťou M.I.R., spol. s r.o. predpokladanú Zmluvou o budúcej zmluve. Žalobca nadobudol nehnuteľnosti na exekučnej dražbe udelením príklepu a teda originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý následne exekučný súd uznesením schválil. Rozhodnutie správy katastra pre nadobudnutie vlastníckeho práva zákon vyžadoval v prípade zmluvného prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nie ale v prípade nadobudnutia nehnuteľností na dražbe. Žalobca bol teda vlastníkom nehnuteľností bez ohľadu na stav zapísaný v katastri nehnuteľností. K návrhu na vklad spolu s kúpnu zmluvou mohol žalobca predložiť právoplatné rozhodnutie exekučného súdu o schválení príklepu ako verejnú listinu potvrdzujúcu jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam s poukazom na § 30 ods. 3 písm. c) a § 30 ods. 4 písm. b) KZ. Neuzavretie kúpnej zmluvy je dôsledkom pasivity žalobcu a nebolo spôsobené nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v R.. Medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v R. a neuzavretím kúpnej zmluvy tak podľa odvolacieho súdu neexistovala príčinná súvislosť, čo vylučuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Odlišný záver by bolo možné prijať jedine v situácii, ak by príslušná správa katastra odmietla povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v situácii, ak by k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo. Odvolací súd sa stotožňuje aj s právnym názorom uvedeným v rozsudku najvyššieho súdu z 30. júla 2009 sp. zn. 1Cdo/129/2008 a v rozsudku z 29. júna 2016 sp. zn. 2Cdo/517/2015.

2.4. Odvolací súd preto uzavrel, že medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v R. a neuzavretím kúpnej zmluvy neexistuje príčinná súvislosť, čo vylučuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Preto bol podľa odvolacieho súdu právne neudržateľný názor žalobcu v súlade s § 70 KZ o dobrej viere žalobcu v stav zapísaný v katastri nehnuteľností, podľa ktorého nebol vlastníkom nehnuteľností, ktoré z tohto dôvodu nemohol kúpnu zmluvou previesť na spoločnosť M.I.R., spol. s r.o. Žalobca mohol aj pri absencii zápisu vlastníctva v prospech žalobcu uzavrieť zamýšľanú kúpnu zmluvu. Neuzavretie kúpnej zmluvy bolo závislé výlučne od vôle žalobcu, ktorý nevyužil zákonom predvídanú možnosť a nebolo spôsobené nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v R.. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu aj v časti o zaplatenie 663 878,37 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 663 878,37 eura od 19. mája 2009 do zaplatenia zamietol.

3. Proti časti rozsudku odvolacieho súdu, ktorou odvolací zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol, podal žalobca dovolanie. Dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolacie dôvody žalobca vymedzil vadou podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a nesprávnym právnym posúdením veci v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Odvolací súd sa podľa žalobcu v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so žiadanými právnymi a skutkovými námietkami, ktoré žalobca prezentoval v priebehu konania. Podľa žalobcu sa odvolací súd nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že zdôrazňovanie deklarátorného charakteru záznamu neobstojí, a to z dôvodu, že vlastnícke právo žalobcu ako vydražiteľa bolo spochybnené samotným katastrom tým, že zrušil záznam. Vzhľadom na to, že kataster je viazaný svojím rozhodnutím bolo možné predpokladať, že vkladové konanie by neprebehlo. Uvedené vyplynulo aj zo záverov príslušnej správy katastra, ktorá 18. decembra 2003 oznámila, že je viazaná názorom nadriadeného orgánu. Pokiaľ žalobca neuzatvoril kúpnu zmluvu, predmetom ktorej mal byť prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo žalobcu na spoločnosť M.I.R., spol. s r.o. ako kupujúceho, postupoval v súlade so zásadou prezumpcie vecnej správnosti rozhodnutia orgánu štátu a jeho postupu a tiež v dobrej viere v súlad ich obsahu s platným právom. Údaje katastra boli podľa § 70 KZ záväzné a hodnoverné vo vzťahu k žalobcovi. Pokiaľ žalobca neuzatvoril kúpnu zmluvu, predmetom ktorej mal byť záväzok previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom bola podľa záväzných a hodnoverných údajov katastra nehnuteľností osoba odlišná od žalobcu, konal tak v dobrej viere rešpektujúc rozhodnutie štátneho orgánu a učinil tak z dôvodu, že sa ako vlastník nemohol na prevod vlastníckeho práva zaviazat'.

3.2. Dovolateľ formuloval dve právne otázky, ktoré nemali byť doposiaľ riešené v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu. Prvou právnou otázkou je, či bol žalobca oprávnený previesť vlastníctvo na základe Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, v ktorej bola dojednaná zmluvná pokuta pre prípad porušenia jeho povinnosti uzavrieť kúpnu zmluvu, pokiaľ nebol na príslušnom liste vlastníctva evidovaný ako vlastní nehnuteľnosti, ak k strate prišlo, na základe nezákonného rozhodnutia?

3.3. Druhou právnou otázkou je, či je daná príčinná súvislosť medzi zaplatenou zmluvnou pokutou dohodnutou v zmluve o budúcej zmluve v prípade, ak k vzniku nároku na jej zaplatenie došlo z dôvodu, že žalobca nebol vlastníkom nehnuteľnosti a k strate vlastníctva žalobcu došlo z dôvodu vydania nezákonného rozhodnutia.

3.4. Rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/517/2015 nebolo možné podľa dovolateľa aplikovať na prejednávajúcu vec z dôvodu, že v uvedenej veci mala škoda vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu a zo strany orgánu verejnej moci neprišlo k spochybneniu vlastníckeho práva. V tu posudzovanej veci samotná listina, na základe ktorej prišlo k zápisu vlastníckeho práva v prospech žalobcu bola spochybnená príslušným katastrálnym orgánom, pričom z priebehu skutkového deja je zrejmé, že napriek opakovaným žiadam žalobcu neprišlo k opätovnému zápisu na list vlastníctva. Žalobca na podklade verejnej listiny preukazujúcej vlastnícke právo žiadal o zápis na príslušný list vlastníctva, čo katastrálny úrad odmietol vykonať. Údajnú pasivitu žalobcu je potrebné vyhodnotiť v kontexte dobrej viery v správnosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností podľa § 70 KZ, a to aj z pozície kupujúceho. Zo skutkových okolností a časovej postupnosti je zrejmé, že pokiaľ by nebolo vydané nezákonné rozhodnutie, prišlo by k uzatvoreniu kúpnej zmluvy so záujemcom podľa Zmluvy o budúcej zmluve a nedošlo by k zaplateniu zmluvnej pokuty. Dôsledok zmarenia kúpy nehnuteľnosti zmluvným záujemcom bol v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím katastrálneho úradu.

4. K dovolaniu žalobcu doručil súd vyjadrenie žalovaný. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podľa žalovaného obsahuje dostatočné vysvetlenie dôvodov podstatných pre jeho vydanie. Právne otázky vymedzené žalobcom je možné považovať len za opakovanie jeho predchádzajúcich tvrdení, ktoré už boli v predchádzajúcich rozhodnutiach odvolacieho a aj dovolacieho súdu vyriešené. Dovolanie žalobcu preto žalovaný navrhuje dovolaciemu súdu odmietnuť.

5. K vyjadreniu žalovaného doručil súd vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že trvá na podanom dovolaní a vymedzených dovolacích dôvodoch. Vady rozhodnutia sú podľa dovolateľa takej intenzity, že zakladajú prípustnosť dovolania a žalobca vymedzil aj právne otázky, ktoré spĺňajú požiadavky riešenia otázky právneho významu.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu, zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

7. Žalovaný v dovolaní namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu napĺňajúci dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Žalobca odvolaciemu súdu vyčíta nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré mu neposkytlo odpovede na podstatnú argumentáciu prednesenú v konaní.

8. Nedostatočná kvalita súdneho rozhodnutia, ktorého odôvodnenie nezodpovedá procesným požiadavkám práva na spravodlivý proces, môže byť predmetom dovolacieho prieskumu v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP (m. m. IV. ÚS 154/2020, IV. ÚS 447/2020, I. ÚS 570/2020). Keď sa konajúci súd rozhodujúci o opravnom prostriedku sporovej strany nevysporiada s právne relevantnou argumentáciou sporovej strany adekvátne a preskúmateľne alebo nekonštatuje irelevantnosť jeho právnej argumentácie, poruší právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (m. m. III. ÚS 402/08, IV. ÚS 279/2018). Odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu je pritom potrebné posudzovať spoločne, pretože tvoria jeden celok (porovnaj II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

9. Najvyšší súd neidentifikoval v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nedostatky označené dovolateľom, ktoré by opodstatňovali záver o prípustnosti dovolania. Odvolací súd sa zrozumiteľne uviedol, z akých právnych názorov vychádzal pri posudzovaní príčinnej súvislosti medzi žalobcom tvrdenou škodou a nezákonným rozhodnutím žalovaného. Zdôraznil pri tom (s poukazom na rozsudok najvyššieho súdu z 30. júla 2009 sp. zn. 1Cdo/129/2008), že zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite a atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny a následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí iba sprostredkovaný. Na základe uvedených záverov potom odvolací súd konštatoval, že pre vznik zodpovednosti štátu za škodu je nevyhnutné, aby ujma v majetkovej sfére poškodeného vznikla priamo nezákonným rozhodnutím príslušného orgánu štátu. Ak ujma poškodeného vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia iba sprostredkované, nie je daná zodpovednosť štátu za škodu.

10. V aktuálnom štádiu konania zostal predmetom sporu nárok na náhradu škody v časti žalobcom zaplatenej zmluvnej pokuty. V posudzovanom prípade žalobca po výzve spoločnosti M.I.R., spol. s r.o. z 8. decembra 2003 na podklade Zmluvy o budúcej zmluve z 27. marca 2003, nepristúpil k uzatvoreniu kúpnej zmluvy a požiadal o predĺženie lehoty na uzatvorenie kúpnej zmluvy, s čím spoločnosť M.I.R., spol. s r.o. oznámila žalobcovi listom z 31. decembra 2003 nesúhlas a trvala na predložení návrhu kúpnej zmluvy zo strany žalobcu, ktorú žalobca nepredložil. Spoločnosť M.I.R., spol. s r.o. následne listom z 26. januára 2004 vyzvala žalobcu na úhradu zmluvnej pokuty.

11. Žalobca nadobudol nehnuteľnosti, ktoré mali byť predmetom prevodu na exekučnej dražbe udelením príklepu schváleným exekučným súdom. Dovolací súd už vo svojom predchádzajúcom uznesení z 29. septembra 2020 sp. zn. 3Obdo/4/2020 konštatoval, že aj keď žalobca nebol v katastri zapísaný ako vlastník v dôsledku nezákonného rozhodnutia Katastrálneho úradu v R., žalobcovi nebránila žiadna právna skutočnosť, aby uzatvoril s obchodnou spoločnosťou M.I.R., spol. s r.o. kúpnu zmluvu predpokladanú Zmluvou o budúcej zmluve. Žalobca bol totiž vlastníkom nehnuteľností bez ohľadu na stav zapísaný v katastri nehnuteľností. Dovolací súd následne jednoznačne konštatoval, že neuzavretie kúpnej zmluvy bolo závislé od vôle žalobcu, ktorý nevyužil zákonom predvídanú možnosť a neuzavretie kúpnej zmluvy nebolo spôsobené nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v R.. Medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v R. a neuzavretím kúpnej zmluvy tak neexistovala príčinná súvislosť, čo vylučuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Uvedené síce dovolací súd konštatoval vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu škody titulom ušlého zisku, odvolací súd ale správne a v súlade s § 455 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu právnu argumentáciu odvolacieho súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia prevzal aj vo vzťahu k náhrade škody uplatnenej žalobcom titulom zaplatenej zmluvnej pokuty. Odvolací súd reagoval aj na tvrdenia žalobcu týkajúce sa uplatnenia § 70 KZ a dobrej viery žalobcu v stav zapísaný v katastri nehnuteľností, keď žalobca aj napriek takémuto zápisu (ktorého nesprávnosti sa žalobca domáhal v konaní pred Krajským súdom v Nitre sp. zn. 11S/74/03), mohol uzavrieť kúpnu zmluvu a jej neuzavretie bolo výlučne závislé od vôle žalobcu.

12. Najvyšší súd preto konštatuje, že odvolací súd poskytnutým odôvodnením rozhodnutia pokryl všetky podstatné skutkové a právne otázky, ktoré v konaní vznikli, neodoprel žalobcovi odpovede na jeho námietky a rešpektoval pri tom závery predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré boli pre odvolací súd záväzné. Dovolacia argumentácia žalobcu v časti namietanej vady podľa § 420 písm. f) CSP zodpovedá nesúhlasu so samotnými závermi odvolacieho súdu, čo ale vadu zmätočnosti rozhodnutia odvolacieho súdu nepredstavuje.

13. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci najvyšší súd konštatuje, že obe právne otázky dovolateľa sa vo svojej podstate týkajú príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu v R. a žalobcom tvrdeným vznikom škody, teda otázky, ktorá už bola aj v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu riešená. Najvyšší súd v uznesení z 29. septembra 2020 sp. zn. 3Obdo/4/2020 v záujme poskytnutia odpovede na nesprávne položenú právnu otázku žalobcom uviedol, že vzhľadom na ustálený skutkový stav a dovoláciu argumentáciu žalobcu, má byť

predmetom dovolacieho prieskumu právna otázka, či škodou (v podobe ušlého zisku) spôsobenou nezákonným rozhodnutím, za ktorú zodpovedá štát, je aj rozdiel medzi očakávanou kúpnu cenou z predaja veci, ktorý sa nezrealizoval v dôsledku nezákonného rozhodnutia a medzi nadobúdacou cenou veci.

14. Najvyšší súd v tomto predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval, že závery rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/210/2008 sú plne aplikovateľné pre rozhodovaný spor a sporovým stranám boli známe a doplnil, že žalobcovi nebránila žiadna právna skutočnosť, aby uzatvoril s obchodnou spoločnosťou M.I.R., spol. s r.o. kúpnu zmluvu predpokladanú Zmluvou o budúcej zmluve a žalobca bol vlastníkom nehnuteľnosti bez ohľadu na stav zapísaný v katastri nehnuteľností.

15. Dovolací súd pre úplnosť opätovne poukazuje na závery uznesenia najvyššieho súdu z 25. februára 2010 sp. zn. 2Cdo/210/2008, podľa ktorých (i) absencia zápisu vlastníctva v prospech navrhovateľa nemohla byť prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo predávajúceho deklaruje, (ii) navrhovateľ mohol uzavrieť s budúcim kupujúcim priamo kúpnu zmluvu a túto spolu s verejnou listinou, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo nie je vpísané na liste vlastníctva [§ 30 ods. 3 písm. c) a § 30 ods. 4 písm. b) KZ], predložiť katastrálnemu úradu s návrhom na vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho a (iii) ak navrhovateľovi vznikla škoda v dôsledku skutočnosti, že nevyužil možnosť vyplývajúcu zo zákona na uzavretie kúpnej zmluvy na uvedené nehnuteľnosti následkom nesplnenia podmienky - zápis práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom, neexistuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a neuzatvorením kúpnej zmluvy.

16. Uvedené závery sú plne aplikovateľné aj na otázku príčinnej súvislosti v tu posudzovanej veci, keď rozhodujúce skutkové okolnosti a právne východiská sú obdobné. Vo veci sp. zn. 2Cdo/210/2008 išlo o žalobu na náhradu škody proti Slovenskej republike (v mene ktorej konal Úrad geodézie, kartografie a katastra SR) a škoda mala byť spôsobená neuzatvorením kúpnej zmluvy predpokladanej zmluvou o budúcej zmluve z dôvodu, že žalobca nebol ako vlastník evidovaný v katastri nehnuteľností, hoci disponoval verejnou listinou, na podklade ktorej vlastnícke právo nadobudol. Uvedené rozhodnutie známe aj samotnému žalobcovi tak odpovedá aj na jeho otázku týkajúcu sa možnosti žalobcu uzavrieť kúpnu zmluvu v prípade, ak v dôsledku nezákonného rozhodnutia nie je zapísaný ako vlastník nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností.

17. Najvyšší súd v predchádzajúcom rozhodnutí poukázal aj na závery rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/517/2015, podľa ktorých nesprávny zápis alebo nečinnosť katastrálneho úradu je bezpochyby nesprávnym úradným postupom v zmysle citovaného zákona, ktorý však bez ďalšieho nemá za následok vznik škody. Peňažné plnenie, ktorého sa žalobca domáha titulom náhrady škody, a ktorého výška zodpovedala žalobcom zaplatenej zmluvnej pokute a ušlému zisku, nepredstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú priamo nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu. ... Z postupného sledu jednotlivých skutkových okolností v danej veci je zrejmé, že nesprávny úradný postup katastrálneho úradu bol významným článkom reťazca príčin a následkov. Napriek tomu ale zo sledu relevantných príčin a následkov vyplýva, že zmenšenie majetku žalobcu zaplatením zmluvnej pokuty a nezväčšenie sa majetku v dôsledku neuzatvorenia kúpnej zmluvy s budúcim kupujúcim nebolo spôsobené priamo nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu.

18. Rovnako závery citovaného rozhodnutia týkajúce sa príčinnej súvislosti sú plne aplikovateľné na právne otázky položené dovolateľom, keď rozhodujúce východiská týkajúce sa príčinnej súvislosti sú zhodné. Žalobca v dovolaní uviedol, že závery tohto rozhodnutia nie je možné použiť, keď v tu posudzovanej veci nešlo o nesprávny procesný postup, ale o nezákonné rozhodnutie Katastrálneho úradu v R. a žalobca v súlade § 70 KZ postupoval v dobrej viere v aktuálny zápis vlastníka v katastri nehnuteľností.

19. Najvyšší súd sa s týmto tvrdením dovolateľa nestotožňuje, keď zásadné okolnosti (nesprávny zápis v katastri nehnuteľností, neuzatvorenie kúpnej zmluvy a tvrdený vznik škody) sú zhodné v citovanom

rozhodnutí a podstatným je práve posúdenie, či žalobcovi v dôsledku neuzatvorenia kúpnej zmluvy so záujemcom vznikla škoda v príčinnej súvislosti s nesprávnym zápisom v katastri nehnuteľností ako následkom nezákonného rozhodnutia katastrálneho úradu, kedy je z pohľadu riešenia otázky príčinnej súvislosti irelevantné, či k nesprávnemu zápisu v čase, kedy mala byť uzatvorená kúpna zmluva, došlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu alebo v dôsledku nezákonného rozhodnutia katastrálneho úradu. V oboch porovnávaných prípadoch je zrejmé, že žalobcovi nebránila žiadna právna skutočnosť v uzatvorení platnej kúpnej zmluvy a skutočnosť, že tak žalobca neučinil, nie je priamym a bezprostredným následkom nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia katastrálneho úradu. Žalobca v dovolaní ani nevymedzil v čom by mal spočívať konkrétny rozdiel, ktorý by opodstatňoval takú rozdielnosť východísk týchto rozhodnutí a zapríčinil by tak neaplikovateľnosť už citovaných záverov rozhodnutí najvyššieho súdu. Aj v prípade konania pod sp. zn. 2Cdo/517/2005 prišlo postupom správy katastra k spochybneniu uznesenia o schválení príklepu, keď správa katastra vydala protizákonne rozhodnutie o povolení vkladu, pritom nevzala do úvahy, že jej bolo doručené uznesenie o schválení príklepu. Správe katastra tak bolo riadne doručené uznesenie o schválení príklepu, ale zápis vlastníckeho práva na jeho podklade neuskutočnila.

20. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu o jeho dobrej viere k vtedy aktuálnemu zápisu vlastníka v katastri nehnuteľností a hodnovernosti údajov v katastri nehnuteľností v zmysle § 70 KZ najvyšší súd zhodne s odvolacím súdom konštatuje, že uvedené nemalo žiaden vplyv na právnu možnosť žalobcu uzatvoriť platnú kúpnu zmluvu so záujemcom o nehnuteľnosti a následne podať návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V prípade ak by prišlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, a správa katastra by odmietla v rozpore s § 30 ods. 3 písm. c) KZ a § 30 ods. 4 písm. b) KZ na jej podklade vykonať vklad vlastníckeho práva, bolo by možné vo vzťahu k prípadnej príčinnej súvislosti dospieť k odlišným záverom než v tomto konaní.

21. Najvyšší súd vo vzťahu k dobrej viere žalobcu zároveň poukazuje na rozsudok najvyššieho súdu z 24. júna 2003 sp. zn. MCdo/10/03, ktorým najvyšší súd rozhodol o mimoriadnom dovolaní a z ktorého odôvodnenia vyplýva, že vydražiteľia sa schválením udelenia príklepu v zmysle § 150 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov stali vlastníckymi nehnuteľností. Zároveň žalobca podal proti rozhodnutiu Katastrálneho úradu v R. zo 16. októbra 2003 č. 2003/00095-9/Br žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 13. novembra 2003, v ktorom tvrdil, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom a ako vlastník bol ukrátený na svojich právach. Žalobca tak disponoval verejnou listinou, ktorá preukazovala jeho vlastnícke právo. Žalobca súčasne rozporoval nezákonnosť rozhodnutia Katastrálneho úradu v R. zo 16. októbra 2003 č. 2003/00095-9/Br, čím sám namietal nesprávnosť vtedy aktuálneho zápisu vlastníka nehnuteľností. Pokiaľ mal žalobca sám vedomosť o tom, že na základe verejnej listiny sa stal vlastníkom nehnuteľností a namietal v súdnom konaní nezákonnosť rozhodnutia katastrálneho úradu, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora, je podľa najvyššieho súdu argumentácia žalobcu o jeho dobrej viere a rešpektovaní hodnovernosti údajov katastra len formálnou obranou bez toho, aby táto argumentácia mala reálny vplyv na možnosť žalobcu uzatvoriť v rozhodnom čase kúpnu zmluvu s dohodnutým budúcim kupujúcim.

22. Vzhľadom na to, že žalobcom vymedzené právne otázky už boli riešené aj v predchádzajúcom dovolacom konaní sp. zn. 3Obdo/4/2020, ako aj na aplikovateľnosť záverov rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/517/2015 a 2Cdo/210/2008, najvyšší súd nedospel k záveru o prípustnosti dovolania žalobcu, keď právne otázky ním vymedzené boli predmetom rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, odvolací súd sa pri ich riešení neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a nie sú ani na úrovni dovolacieho súdu rozhodované rozdielne. Najvyšší súd preto konštatuje, že prípustnosť dovolania žalobcu v zmysle § 421 ods. 1 CSP nezistil.

23. Vzhľadom na vyššie prijaté závery o nenaplnení dôvodu prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP a rovnako ani v zmysle § 421 ods. 1 CSP, najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c) CSP odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

24. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.